

Vosaltres sou el futur i jo us saludo!

Arribats a aquest punt ben poca cosa important em resta dir-vos.

Potser puc fer-vos observar que us heu fet grans, que ens hem fet grans plegats. Sou grans perquè a més dels amics del Facebook teniu un amic que no us falla mai, que sou cadascú de vosaltres. I si us falla li ensenyareu a fer-ho millor la propera vegada.

Sou grans perquè els darrers anys els vostres professors i professores, especialment la vostra tutora “universal”, us hem tractat com a quelcom més que alumnes o estudiants, com a persones. Us hem mostrat força aspectes i matisos del que vol dir conviure i vosaltres els heu copsat!

Sou grans perquè heu descobert que la vida té moltes vessants i totes són importants.

Ser gran no és quelcom que quan hom té ja es pot ajaure. Ser gran és un estat dinàmic que a còpia d'esforç es va assolint. Ser gran és com ser ric. Hom ha de tenir cura de dels seus béns i les seves inversions si no vol que el seu estat canviï.

El primer i més gran repte que us plantejarà ser grans serà la necessitat de compromís amb aquest amic de l'ànima a qui haureu de millorar i no plànyer. Heu d'estar sempre orgullosos del que feu per ser millors. Algú que hi entén va dir que hom s'ha d'estimar molt a sí mateix: és l'única via per estimar els altres. Tots els professors i professores n'estem orgullosos de tots i cadascun de vosaltres.

La filosofia que us ha acompanyat aquests darrers anys, us ha hagut de fer obrir els ulls a què té valor per a vosaltres. A què val la pena dedicar la vostra vida.

Ara continueu el camí de formació que us ha de permetre créixer professionalment i fer-vos sentir més savis i orgullosos del que feu.

Ara comenceu el camí de donar, d'oferir i no només de rebre. De trobar el sentit ple del que vol dir estimar.

La força de voluntat i la constància fan miracles. Els reptes que fa un temps semblaven impossibles els heu superat i ara us en queda el bon gust de feina feta.

Pareu-vos un moment i mireu enrere, oi que us en sentiu orgullosos?

L'esforç de superació dels reptes i entrebancs que el futur us reserva us permetrà ser més lliures, independents i capaços de donar el millor de vosaltres en cada relació personal, professional ... humana.

De tant en tant mirareu lluny i veureu cap on heu d'anar: la vostra utopia, la vostra il·lusió, el que us omple de sentit, la vostra ceba.

Tenir una ceba és tenir un gran entusiasme per alguna cosa. De la mateixa manera que una ceba té les seves capes, cadascú de vosaltres sap quin és l'ordre de les seves prioritats. La jerarquia de valors és cosa vostra.

Si a més a més sou de la ceba penseu que el vostre país som les persones, que el nostre país sou també vosaltres. Procureu ser savis, justos i feliços i fareu que Catalunya també ho sigui.

Sou molt grans!